

HAKİMİYYET - 6 -

SUÇLUYU DEĞİL DE SUÇLUYU UYARANI SUÇLAMAK AHMAKLARIN İŞİDİR!..

Evet ahmakların işidir! Kemalistlerin ve partilerin ahmaklıklarından biri de işte budur! İki de cehennemî bir uçuruma doludizgin gitmekte! Biri, körü körüne şeytanın arkasına düşmüş, diğeri de piri siyonizme dayanan particiliğe sırtını vermiş uçuruma doğru yuvarlanmakta!..

Siz; sesinizin çıktığı, gücünüzün yettiği kadar arkalarından bağıyor, cehennemî bir uçuruma gittiklerini kendilerine ikaz mahiyetinde söylüyor ve yazıyorsunuz! Ve bu suretle onlara en güzel iyiliği yapmış oluyorsunuz. Fakat bütün bunlara rağmen, her iki grup da sizi takdir ve tebrikle karşılayacakları, iltifat ve teşekkür edecekleri yerde sizi suçlamaktadırlar ve hatta sizi düşman kabul etmekte ve en ağır iftiralara mâruz bırakmaktadırlar. İşte bu, ahmakların, Kur'an tabiriyle mahzullerin, yani hizlana düşmüş olanların durumuna düşmüş olmaktan başka bir şeyle izah edilemez!..

Muşahhas misal vermek icab ederse; bunlar, Refah mensublarıyla Kemal'in uşaklarıdır. Her ikisinin de ortak oldukları noktalar vardır:

- 1- Her ikisi de putun ve putçuluğun arkasından gitmektedirler;
- 2- Her ikisi de şirk kapısından içeri girip solaklaşmakta ve müşrikleşmektedirler;
- 3- Her ikisi de hakkı batıla karıştırmaktadırlar;
- 4- Her ikisi de Mustafa Kemal putunu paylaşmakta; biri, onu ebedî lider kabul edip arkasından gitmeye yemin etmiş olmakta, diğeri de partisine davet etmekte ve **"Eğer sağ olsaydı bizim partimizde yerini alacaktı!.."** sözünü herkesin gözleri önünde söylemekte!.. Ona hürmet ve tâzim etmekte!..
- 5- Biri demokrasiye kucak açmakta, diğeri ise gerçek demokrasinin özlemini çekmekte;
- 6- Her ikisi de **"Laiklik din hürriyetinin teminatıdır!"** demektedir;
- 7- Her ikisi de Anıtkabir'e gidip oradan feyiz ve bereket (!) almaktadırlar;
- 8- Biri kadını başbakan yapmakta, diğeri ise **"Cinsiyetin önemi yoktur, yeter ki, hizmet versin!.."** demektedir; elini de sıkmak suretiyle kadının başbakan olmasını alkışlamaktadır;
- 9- Her ikisi de **"Hâkimiyetin Allah'a değil de millete"** ait olma noktasında birleşmektedir ve: Nihayet; her iki taraf da kâfir anayasaya dayanan

parti tüzüklerini yapmakta, meclis kürsüsüne çıkıp mel'un anayasayı, Atatürk ilke ve inkılaplarını koruyacaklarına dair yeminler etmektedirler!..

Ve, **"Bütün bunların küfre düştüklerini, müşrik olduklarını, cenazelerinin kılınamayacağını söylüyor ve esas suçlular bunlardır, bunlardır diyorsunuz ve ilave ederek diyorsunuz ki, ecel gelip çatmadan tevbe edin, tevbe kapısından girin de soldan sağa geçin; kemalizmi de particiliği de terkedin!.."** diyorsunuz ama ve lakin yine de siz suçlanıyorsunuz, yine suçlu siz oluyorsunuz, onlar değil! Çok acıba şey!..

Halbuki, esas suçlu bunlardır, hem de en azından dokuz-on yönden!.. İşte suçlarını tekrar gördünüz!.. Fakat işin acı tarafı; suçlu suçlanmıyor da suçluyu ikaz edip onu irşada çalışanlar suçlanıyor!..

Dünyanın şu haline bir bakın! İşte; hep bu kabil ahmakların yüzünden bu hale gelmiştir!.. Eskiler ne demiş: **"Adamlar hem suçlu hem de güçlü!"**

Kur'an da şöyle der:

"Ey kavmim! Siz bana tabi olun, ben sizi doğru yola iletip yönelteyim. Ey kavmim! Gerçekten bu dünya hayatı, yalnızca bir metadır. Şüphesiz ahiret ise, asıl karar kılınan yurt odur. Kim bir kötülük işlerse, kendisinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun, kadın olsun- kendisi bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa, işte onlar, içinde hesabsız rızık bulunan cennete girerler. Ey kavmim! Ne oluyor ki bana, ben sizi kurtuluşa çağırmanın karşılık, siz beni (cehennem) ateşine çağırıyorsunuz. Siz beni Allah'a karşı küfre sapmaya ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na şirk koşmaya çağırıyorsunuz. Ben de sizi, üstün ve güçlü olan, bağışlayan Allah'a çağırıyorum. İmkânı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin, dünyada da ahirette de çağırıda bulunma yetkisi yoktur. Şüphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşıyanlar, işte onlar ateşin sahipleridir. İşte size söylemekte olduklarımı yakında hatırlayacaksınız. Ben de işimi Allah'a bırakıyorum. Şüphesiz Allah, kulları pek iyi görendir. Sonunda Allah, onların kurdukları hileli düzenlerinin kötülüklerinden onu korudu ve Firavun'un çevresini de azabın en kötüsü kuşatıverdi. Akşam-sabah onlar ateşe sunulurlar.

Kiyamet sabahının kopacağı günde ise, Firavun'un çevresini azabın en şiddetli olanına sokun (denecek). Ateşin içinde, karşılıklı delillerle tartışırken mustaz'af (zayıf) olanlar müstekbirlere (büyüklük taslıyanlara) derler ki, 'Gerçekten biz size uymuş, arkanızdan gidenlerdik. Şimdi siz, ateşden bir parçasını olsun, bizden uzaklaştırabilir misiniz? Büyüklük taslıyanlar derler ki: Bizim hepimiz ateşin içindeyiz. Gerçek şu ki, Allah, kullar arasında hüküm verdi. Ateşin içinde olanlar, cehennem bekçilerine derler ki: Rabb'iniz'e dua edin; azabtan bir günü olsun, bizden hafifletsin! (Bekçiler de): Size kendi peygamberleriniz apaçık belgelerle gelmez miydi? dediler. Onlar: "Evet!" dediler. (Bekçiler), şu halde siz dua edin, dediler. Oysa kâfirlerin duası, boşa çıkmazdan başkası değildir. Hiç şüphesiz biz peygamberlerimize ve iman edenlere, dünya hayatında da şahitlerin (şahidlik için) duracakları günde de elbette yardım edeceğiz. Zalimlere kendi muazeretlerinin hiçbir yarar sağlamıyacağı gün, lanet de onlarındır. Yurdun en kötüsü de onlar içindir." (Mü'min, 38-51)

Tefsir ve tahlili:

a) Allah kadir-i mutlak'tır; Firavun gibi azılı kâfirin hâkim oldukları devirlerde de dine sahib, şirke karşı mücadelesini veren, çevresine tebliğ ve irşadda bulunan insanları eksik etmemiştir.

b) Ve işte bu mürşidlerden ve tabir caizse müceddidlerden biri de saray adamlarından biri idi. Rivayete göre Firavun'un amcasının oğlu imiş. Kur'an'da ismi geçmekte, imanlı bir kişi olarak kendisinden bahsedilmektedir.

İşte bu zat, "**Ey benim milletim!**" diye söze başlamış ve yumuşak bir tâbirle "**Geliniz bana uyunuz ki, ben sizin hidayetinize ve irşadınıza vesile olayım!**" demişti.

c) Bu zat yine kavmine hitab ederek, mühim bir hakikata işaret etmiş, dünyanın geçici, ahiretin ise karar kılma yurdu olduğunu hatırlatarak dünya varlığına aldanmamalarını, ahirete yönelik çalışmalar yapmalarını kendilerine duyurmak suretiyle nasihatta bulunmuştur.

d) Dünyada yapılan işlerin karşılıksız kalmıyacaklarını, kötülüklerin cezasının ancak misliyle ölçüleceğini, salih amellerin mükâfatının ise, sayısız nimetlere sahip cennete gireceğini bildirmiş, bu hususta kadın-erkek arasında fark olmadığını açıklamış ve bu arada imanın esas olduğunu, imansız olarak bir yere varılamıyacağını ilan etmiştir.

e) O mü'min adam, yine kendi kavmine seslenerek, teaccüb ve sitemvari konuşmuş ve bu arada işte ben ve işte siz! Aradaki fark büyük: Ben size acıyor, uçurumun kenarında olan sizleri geri çekmek isterken, sizler ise beni cehenneme çağırıyor ve diyorsunuz ki; Gel sen de bizim gibi ol da inkâr ve şirke sap ve bu putlara tap!.. O putlar ki, onların birer ilâh olduğuna dair benim elimde ve önümde hiçbir delil yoktur; mücerred sizin heva ve hevesinizden ibarettir. Bütün

sizin bu yaptıklarınıza karşı ben yine de sizi aziz ve gaffar olan Allah'a; O'nun dinine ve O'nun şeriat'ına davet ediyorum. Sizlerin beni kendisine davet ettiğiniz (günümüzün tabiriyle kemalizm olsun, demokrasi olsun) ne dünyada değer ve kıymeti vardır ne de ahirette; ikisi de put ve putçuluktan ibaret! Halbuki bizim varışımız ancak Allah'adır. Şirk ve israfa varanların ise yeri ateştir.

f) Benim son sözüm şu iki şeydir: Bunlardan biri; Siz benim bütün ikaz ve nasihatlarıma rağmen beni dünyada, dünya hayatında dinlemediniz ve hak ve hakikatı kabul etmediniz; üstelik beni de kendiniz gibi müşrik yapmak istediniz. Fakat artık iş, ölümün ötesine kaldı! O gün benim bu söylediklerimi bir bir hatırlayacaksınız ve pişman olacaksınız ama, iş isten geçmiş olacak, artık pişmanlık da para etmeyecektir. İşte son olarak bunu sizlere hatırlatıyor, sizinle olan alakamı kesiyor ve (ikinci olarak da) kendimi Rabb'ime havale ediyor, bütün işleri O'na bırakıyorum! Zira O, kulların bütün davranışlarını görmektedir. Ve bu arada benim üzerime düşen tebliğ ve irşad görevini yaptığımı, sizin ise malesef kabul etmediğinizi, dolayısıyla benim haklı, sizin haksız olduğunuzu görmekte ve bilmektedir.

İşte biz de bu noktadan hareketle sizlere diyoruz ki: Ey kemalistler ve Ey particiler! Benim görevim, şeriat'ın dışına çıkmış olan sizleri uyarmak; inkâr, şüphe ve tereddütlerinize cevap vermektir. Ben de bütün basın ve yayın vasıtalarını seferber etmek suretiyle particiliğin de, kemalizmin de İslam'da yeri olmadığını ve hatta put ve putçuluk olduklarını anlattım ve daha da anlatacağım. Zira, o mü'min kişinin geldiği noktaya henüz ben gelmedim. Çünkü o, söylenmesi lazım geleni söylemiş, tebliğatını yapmıştı; hem öyle ki, muhalif ve muarızlarında şüphe kalmamıştı. Fakat biz öyle değiliz. Zira muhalif ve muarızlarımızda birbirini tâkib eden tereddüt ve şüphe yığınları vardır. Neden? Çünkü, kemalistlerin Prof. İbrahim Çubukcular'ı, Prof. Necip Bilgeler'i, Fethullahlar'ı, Kırkincılar'ı ve benzerleri gibi avukat ve bel'amları olduğu gibi, particilerin de Doğan'lar, Efe'ler, Mezarıcı'lar gibi avukat ve bel'amları vardır. Her iki tarafın da avukat ve allameleri durmadan teviller yapmak suretiyle efendilerini küfürden ve küfre gitmekten ve şirke düşmekten kurtarmaya çalışıyorlar ya da Hudeybiye anlaşmasını, Hz. Yusuf'un görev almasını, ilk Medine hükümetinin bir koalisyon idaresi olduğunu, Hilfü'lfüdul cemiyetini örnek alarak kıyas yaptıklarını veyahut da "Düşmanın silahıyla silahlanma" hadisini (!) mesned göstererek kemalistleri olsun, particileri olsun, şüpheden şüpheye düşürmeğe, tereddütten tereddüde sevkettmeye çalışmaktadırlar. Aklıma bir hikâyeye geldi:

Vaktiyle padişahın biri şiir yazma hevesine düşmüş, devrin meşhur ve mâruf şairlerinden birini çağırmış, yazdığı şiirleri ona okumuş ve, "**Olmuş mu?**" diye sormuş! O da "**Hayır, olmamış!**" demiş. Padişah sinirlenmiş, adamlarına: "**Bunu hapishaneye götürün, bırakın!..**" demiş. Zaman sonra mevcut şiirlerini düzeltmeye çalışmış! Hapishaneden şairi

çağırtmış ve şiirini ona tekrar dinletmiş! Ve olmuş mu diye sormuş. O da “**Yine hayır, olmamış!..**” diye cevap vermiş ve hapishaneye dönmüş. Padişah, yazdığı şiirleri tekrar düzeltmeye ve ıslah etmeye başlamış ve kendisince “**Tamam, artık oldu!..**” demiş, artık büyük bir ümitle ve büyük bir güvenle şairi hapishaneden tekrar çağırtmış, üçüncü kez düzelttiği şiirini okumuş! Şair ise dinledikten sonra hiçbir şey söylemeden kapıya doğru yürümüş! Bunu gören padişah, “**Nereye gidiyorsun?**” diye sormuş. O da “**Hapishaneye**” dedikten sonra ilave etmiş ve demiş ki: “**Sende bu ağız olduktan sonra hapishanede ben daha çok yatarım!**”

Kıssadan hisse:

Kemalistlerin olsun, partcilerin olsun; âlim ve ulema cinsinden tavizkâr, Allah’tan korkmayan, dinini dünyaya satan avukatları, hocaları bulunduğu müddetçe Anadolu insanı, erkek ve kadınıyla, genç ve ihtiyariyle daha çok aldanmaya, aldatılmaya, avutulmaya, uyutulmaya ve dolayısıyla şirk bataklığında bocalamaya devam edecek ve neticede “**Sur**” duvarının sol tarafında son nefesini verecek, müşrik olarak teneshire çıkacak, Allah’ın azab ve gazabına yuvarlanıp put kemallerin, put demokratların yanına gideceklerdir.

Tebliğe devam:

Onlar yaşadığı sürece, bizler de hayatta kaldığımız müddetçe tebliğ ve irşadımıza devam edeceğiz; onların hoşuna gitse de gitmese de! Buna mecburuz ve bu bizim vazifemizdir. Bize düşen budur, yani duyurmaktır, kabul görse de görmese de! Zira tebliğ bizim elimizde hidayet ise Allah’ın (c.c.) elindedir... Kur’an şöyle der:

“**Bize düşen ancak tebliğdir...**” (Yasin, 17)

“**Eğer onlar sana karşı sırt çevirirlerse, artık biz, seni onların üzerine bir gözetleyici olarak göndermiş değiliz. Sana düşen yalnızca tebliğdir...**” (Şura, 48)

“**Gerçek şu ki, sen, sevdiğini hidayete eristiremezsin, ancak Allah dilediğini hidayete ulaştırır. O, hidayete erecek olanları daha iyi bilir.**” (Kasas, 56)

Son sözümüzü işte o zaman söyleyeceğiz:

Yukarıda dedik ki, “Onlar yaşadığı sürece, biz de hayatta kaldığımız müddetçe, onların hoşuna gitse de gitmese de tebliğatımıza devam edeceğiz! Ve “İrha-i İnan” kabilinden olan son sözümüzü ki, o mü’min kişinin söylediği ve Kur’an’ın da tasvib ettiği ve bir nevi “**Leküm diniküm veli yedin**”, kabilinden olan ve şu mübarek cümle ve kelimelerde ifadesini bulan: “**İşte size söylemekte olduklarımı yakında hatırlıyacaksınız (ve pişman olacaksınız)! Ben de işimi Allah’a bırakıyorum (artık benim işim bitti). Şüphesiz Allah (c.c.) kulları en iyi görendir.**” (Mü’min, 44)

Kuyuyu kazan içine düşer:

O mü’min kişi için hile ve tuzaklar hazırladılar ama Allah, onu korudu ve fakat Firavun ve onun hampaları hak ettikleri o çirkin azabın içine yıkılıp yuvarlandılar.

Üstelik; daha bu dünyadan itibaren: Akşam ve sabah götürülüp kendilerine gösterilen azabtan daha da şiddetlisine kıyamet günü bilfiil atılacaklardır. Aynı akıbet, kemalist ve partcileri de beklemektedir!..

Suçlama ve susturma başlıyor:

Artık hepsi ateşte! Mücadele başladı. Zayıf takımı büyüklük taslamış olan lider takımına diyecekler ki: Biz dünyada sizin arkanızdan gittik, size uyduk, sizin istediklerinizi yerine getirdik ve neticede bu hale ve bu azaba düştük; şimdi yanıp kavrulmaktayız!.. Sizler ise bize dünyada söz veriyor ve diyordunuz ki, siz bize uyun, size her zaman faydalı oluruz... diyordunuz! Kemalist olun dediniz, kemalist olduk, partimize gelin dediniz, biz de geldik, para istediniz verdik; şeriat’tan bahseden hocaların sözlerine kulak vermeyin dediniz, kulak vermedik; elhasıl siz ne dedi iseniz biz de onu harfi harfine yerine getirdik ve adeta size kul-köle olduk ve sonumuz işte böyle oldu! Şimdi şiddetli ateşin içinde yanıp kavrulmaktayız!.. Şimdi siz, hiç olmazsa, ateşten bir parçasını bizden uzaklaştırabilir misiniz? diyecekler.

Artık büyüklük kalmamış:

Bir yönüyle suçlama ve bir yönüyle de sitem etme havasını estiren bu talebin ve bu isteğin karşısında o büyüklenip liderlik taslayan Firavun ve adamları şu cevabı verecekler ve diyecekler ki, ‘Siz de biz de ateşin içindeyiz; iki taraf da suçlu! Şimdi ne siz bizi kurtarabilirsiniz, ne de biz sizi! Bir yönüyle esas suçlu sizsiniz! Zira siz, bizi seçmeseydiniz ve bizim arkamızdan gelmeseydiniz biz de büyüklük taslayıp sizin başınıza geçmezdik ve belki de kendi kendimize kalıp hakkı aramaya ve bulmaya çalışırdık ve neticede hakkı bulur ve ondan yana olurduk da bizim de sizin de yeriniz ateş olmazdı!.. O halde siz bizi suçlarsanız, biz de sizi suçlarız, suçlamaya hakkımız da vardır! O halde siz de susun biz de susalım! Nitekim:

“**Allah, kulları arasında herkesin hak ettiği kararla hükmünü vermiş ve adaletini göstermiştir. Çünkü O, Adil-i Mutlak ve Hâkim-i Mutlak’tır!..**”

Son ümitleri de suya düşmüş:

Neticede her iki tarafın da suçlu olup layık oldukları azabı çekecekleri bir sırada birbirlerini suçlayacak iseler de suçlama da her iki taraf için bir yarar sağlamıyacağından ümidlerini kesen lider kadro ve uyduları hep bir ağızdan, cehennem üzerinde vazifeli bulunan bekçilere dönerek diyecekler ki:

“Ne olur? Sizlerin duası müstecebtir! Rabb’inize dua edin de hiç olmazsa bir gün olsun, her tarafımızı saran şiddetli azabı, biraz olsun, hafifletsin de biraz nefes alalım! Bunun için sizlere yalvarırız! Meleklerin cevabı şu olacak:

Elçiler, yani peygamberler ve onların varisleri, beyyine ve belgelerle sizlere gelmedi mi? Mucizeler ve deliller getirmedi mi? Gece ve gündüzlerini birbirine katıp ikaz ve irşadla bulunmadılar mı?..

Onlar ise, “Evet geldiler, ama biz onları çeşitli ithamlarla karaladık; kimisine yalancı dedik, kimisine mürteci, kimisine softa dedik, kimisine Atatürk düşmanı dedik!.. Onlar ise “Şeriat! Şeriat!” dediler ve

şeriat'ın devlet olmasını istediler; Biz ise "Parti! Parti!" dedik, demokrasi dedik, kemalizm dedik, onlara göz açtırmadık! Âlimlerimiz de, basın da bizi destekledi, bizim söylediklerimizi yazdı; mahkemeler ve mekteplerde onların değil, bizim istediğimiz manada ve istikamette eğitimlerini yaptı, kararlarını verdi. Ve nihayet hep birleşerek onlara meydan vermedik, şeriat'tan bahsedenlerin ağızlarına ot tıkadık, terör yasaları çıkardık; böylelerine; canilere, katillere vermediğimiz 36 senelik hapis cezası verdik. Ve son olarak; onları tehdit ederek, darağaçlarında sallandırarak, onların haksız ve terörist olduklarını, kendimizin ise haklı ve çağa ayak uyduran insanlar olduğumuzu bütün bir dünyaya duyurmaya çalıştık! Ve işte, böyle bir hava içinde hayat sürerken, ecel gelip bizi mezara arkasından da ahirete ve ahiretin hesabına götürdü! İşte orada bizim haksız, beğenmediklerimizin haklı oldukları ortaya çıktı! Yaptıklarımıza bin pişman olduk ama, hiç fayda vermedi; birbirimizi suçladık, o da fayda vermedi! Tek ümidimiz size başvurma ve sizden dua talep etme oldu ise de, işte sizler de böyle diyorsunuz; kendi kendinize dua edin diyorsunuz! Bu da olacak şey değil! Çünkü, ilahî kanunda şu yazılı idi: **"Kâfirlerin duası delalettir, çıkmazdadır!"** Bu şartlar altında dua etsek de ne faydası olacaktır!" diyecekler!..

Ümid kapılarının kapanması ve seslerinin kesilmesi:

Son ümitleri; dua etme kapıları da kapanmış ve **"Sinin ve susun da artık benimle konuşmayın!.."** şeklindeki ilahî karar kendilerine tebliğ edilecek ve bir daha konuşamayacaklar ve bu suretle dilleri tutulmuş, sesleri kesilmiş olacaktır!.. Yazımızın bu noktasında Rabb'ülâlemin Hazretleri'ne dua edelim ve diyelim ki:

"Ya Rabbenâ! Bizlere sebat, kemalist, partici ve onları destekliyen hocalara ve şeyhlik postunda oturanlara da hidayetler ihsan eyle!.."

Son ayete gelince:

Tefsir ve tahlilini yapacağımız son ayette Rabb'imiz (c.c.) diyor ki:

"Ben Allah Azimüşşan, tüm peygamberlerime ve onlara gerçekten iman eden tüm mü'minlere, hem bu dünya hayatında hem de şahidlerin huzurunda kıyam edip şahidliklerini yapacakları ahiret hayatında yardımımı asla esirgemeyeceğim! Ve fakat o gün, zalimlere (müşriklere) muazeretleri fayda vermeyecek; üstelik mel'un oldukları, kötü yurda sahib oldukları ortaya çıkmış olacak!..

Hakkı tebliğ mi, cemaatı teksir mi:

Hedef iki şey: Bunlardan biri, hakkı tebliğ; diğeri cemaat toplama ve tutma. Bir üçüncü şık var ki, hem hakkı tebliğ, hem de cemaat toplama. İdeal olanı budur. Fakat; öyle bir noktadasınız ki, hakkı açık, net ve kesin bir şekilde tebliğ ederseniz, cemaat dağılacak veya mevcudunuz çoğalmıyacak biri, iki edemi-yeceksiniz! İşte böyle bir noktadasınız; hangisini tercih edeceksiniz? Bir başka ifade ile; hakkı bütün açıklığıyla söylerseniz, cemaatlar dağılacak ve fakat söylemezseniz veya teğet geçerseniz hem cemaatleri tutarsınız

hem de sempati toplarsınız! Hangisi şeriat'a uygun?

El-cevap: Hakkı söylemek! Evet, hakkı söylemek ön planda gelir!.. Şeriat'a uygun olanı budur. Ve hatta şeriat'ın emridir!.. Neden? Çünkü:

1- Cemaatin ölçüsü, haktır; hakkı söylemektir. Zira cemaatin târifinde hak vardır. Hz. Ali şöyle der: **"Cemaat, hakkın etrafında toplananlardır; sayıları az da olsa! Tefrika ise, batılın etrafında birikenlerdir; sayıları çok da olsa!"**

2- **"Hakkı söyle! Acı da olsa!"** sözü, İslam'ın bir emridir.

3- Bütün peygamberler, hakkı söylemek için gelmişlerdir ve hakkı söylemişlerdir. Bu arada öyleleri olmuş ki, çok az cemaat bulmuşlar veya hiç bulamamışlardır.

4- Hakkı söylemeyenler, ya dalalete düşmüşlerdir ya da lânete! (Bakara, 159; Yunus, 22)

5- Cemaat toplayacağım diye hakkı ketmetme veya hakkın üzerinden teğet geçme, taviz vermedir. Taviz verme ise hem haramdır ve hem de felakettir.

O halde peygamberlerin varislerine düşen hakkı söylemektir. Yoksa kalabalık yığınlar meydana getirmek değildir. Binaenaleyh, bizim: **"Günümüzün Putları ve Putperestleri"** başlığı altında yayınladığımız bildiri isabetli olmuştur; beş maddeye de uygundur. Aksini iddia ise hatalıdır; şer'î delil ve kaynaklara uymaz.

Hakkı söylemeye devam:

Bir-iki cümle ilavesiyle şimdilik bu bahsi kapatıyorum:

a) Mühim olan suçluyu bulup onu suçlamak ve suç işlemekten onu vazgeçirmektir. Bir daha anlaşıldı ki, asıl suçlu Cemaleddin Hoca değil; sur duvarının sol tarafına şirk kapısından geçip müşrik olan ve cenazeleri kılınmaz hale gelen kemalistler ile particilerdir ve bunları destekliyen hocalar ve dervişlerdir!..

b) Ya ilim yetersizliğinden veya art düşünceye mebnî ileri sürülen iki mesele: Bunlardan ise, **bir söz veya bir hareket ki, onun yüzde 99 cephesi küfür, bir cephesi ise, küfür değildir. Müftüye düşen, tek bir cephesini nazarı itibara alıp tekfir etme yoluna gitmemektir,** şeklindeki mevzu, "Sur" duvarının solundakilere de şamil midir, değil midir? İkincisi ise, kemalistlerin ve particilerin avukatlığını yapmak üzere Mehmet Kırkincılar'ın, Maide, 44, 45 ve 47. ayetlerin tefsir ve tahlillerindeki saptırmalarıdır. Gelecek sayılarda göreceğiz!..

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6